

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

*ХІІ Міжнародної науково-
практичної конференції здобувачів
вищої освіти і молодих науковців*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

15 травня 2019 року
м. Рівне

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

ПОНЯТТЯ МІФУ В ІСТОРИЧНІЙ НАРАЦІЇ

Биков Олександр Володимирович, здобувач вищої освіти

Науковий керівник Сєвєрова Ольга Владиславівна, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Постановка проблеми. Сучасні історична думка та історіографія нагромадили донині певний аналітичний матеріал, який дозволяє принаймні задуматись над роллю, яку відіграють у формуванні суспільної свідомості історичні знання і творені на їх підставі важливі чинники світоглядної орієнтації людей у часі і просторі. Сьогодні міф є зворотною стороною будь якого процесу, особливо в історії та політиці.

Мета статті: на основі аналізу основних наукових підходів до інтерпретації історичного міфу сформуувати поняття історичного міфу та визначити його вплив на конструювання історичної нарації.

Виклад основного матеріалу. Історичний міф – це потужна зброя пропаганди нового і новітнього часу. Суспільна свідомість значних мас населення залишається розколотою, перебуваючи в полоні різноманітних міфів і стереотипів, підсилюваних, як правило, певними політичними силами всередині і назовні країни [4, с. 10].

Термін «міф» нерозривно пов'язаний із терміном «стереотип». Значний масив літератури з питань розуміння цих термінів не є однозначним. Але на загал вона зводиться до з'ясування процесів соціалізації людини. Стереотипи розуміють як усталені й поширені уявлення, котрі акумулюють певний стандартизований колективний досвід, а також накинута (втлумачена) індивідууму в процесі навчання і спілкування з іншими образи світу та суспільства, які допомагають йому орієнтуватися в житті і спрямовують його поведінку. З одного боку, стереотипи значно спрощують процеси пізнання і творчості, дозволяючи широко використовувати наявні знання і навички, що представляють собою складний комплекс стійких уявлень; а з другого боку, вони ж обмежують можливості пізнання нового, що виходить за рамки усталених понять або суперечить їм [5, с. 18].

Фундаментальну роль у процесі стереотипізації відіграє соціальна ідентифікація особи і групи. Ідентифікація – це розуміння та інтерпретація іншої людини чи групи з допомогою ототожнення себе з нею на підставі встановленого емоційного зв'язку, а також включення у свій внутрішній світ і сприйняття як власних норм, цінностей, взірців. Вона виступає як один з механізмів пізнання і розуміння іншої людини [12, с. 176].

Термін ідентифікація тісно пов'язаний з поняттям ідентичності. Ідентичність, своєю чергою, – це всезагальність людського пізнання і соціалізації, що включає прийняття або неприйняття особою певних речей та явищ, ототожнення себе з ними чи відторгнення. В її основі лежать вроджені або набуті в процесі соціалізації чинники – культурні і соціальні стереотипи, які засвоюються з того моменту, коли людина починає ідентифікувати себе з певним етносом, культурою, соціальною групою й усвідомлювати себе їх елементом. У сутності, соціальна ідентичність – це форма самоопишу, самопрезентації людини, яка оцінює своє співвідношення зі світом і мусить постійно окреслювати своє ставлення і приналежність до певних соціальних спільнот – статевих (гендерних), етнічних, національних, регіональних, фахових, конфесійних тощо [5, с. 20].

Міф є історично-культурним феноменом, який частково зберігає стале ядро і частково трансформується від епохи до епохи [11, с. 219-220]. Спираючись на вироблені у мові і культурі поняття та змісти, люди творять вербальні тексти-образи, кожен з яких неминуче має всі ознаки міфу – сакральність, наративність, догматизм, ціннісну орієнтацію, чіткі моделі поведінки тощо. Засновані на таких текстах індивідуальна й колективна свідомість та знання водночас ідеалізують і міфологізують навколишню дійсність. Іншими словами, міфічна свідомість – це зовсім не анахронізм, а навпаки – вона є критерієм високого розвитку культури, певної завершеності, оформленості людських відносин [9]. Міф є одним з механізмів організації соціального, господарського і культурного життя. Міф одночасно є і системою уявлень, і типом знання [7, с. 421].

Особливо показовим є функціонування міфів в історичному знанні та пам'яті: постнеокласичний історизм розглядає міф як єдину модель історії, стверджуючи, що між історією і міфом немає різниць: історія завжди є теперішньою історією, а «історична свідомість» завжди залишатиметься «свідомістю свідомості», тобто міфом [9]. Не випадково, багато дослідників звертали увагу на той факт, що вся історія людства представляє собою творення міфів та їх руйнування. Але не слід забувати, що нове знання, здобуте на підставі передових методологічних підходів, функціонує як наукове пояснення світу й тільки з часом перетворюється на міф, коли з'являється нове конкурентне знання [5, с. 23].

В результаті культурно-антропологічних досліджень другої половини ХХ ст. стала очевидною регулятивна, а не тільки пояснювальна функція міфу. Міф задовольняє потребу в цілісному знанні про світ, спільно з іншими формами ідеології, наукою і мистецтвом організовує і регламентує життя людини, вказує людям правила соціальної поведінки, обумовлює систему ціннісних орієнтацій [8, с. 29-30].

Міфи або перекази, що не піддаються верифікації, а існують у свідомості дослідників та в їхніх текстах, з'являються в історіографії з двох джерел. Перше джерело – це вкорінені в суспільстві способи розуміння світу (так

звані фундаментальні міфи). Друге джерело – це постійні процеси, пов'язані з розвитком знань, що полягають, зокрема, у відсутності тенденції до регулярної перевірки вже сформульованих тверджень, а це призводить до їх вкорінення і тим самим – до міфологізації [11, с. 207].

Міфи, будучи проявами вкорінених способів розуміння світу, наявні у свідомості істориків, а відтак функціонують в теоретико-ідеологічному шарі історичної нарації. Тому вони впливають на те, що історик вміщує у логічно-граматичному шарі (який інформує про минуле), а також на те, яке переконування він застосовує. В сучасних умовах вчені, суспільствознавці вважають за краще не декларувати свою політичну, ідеологічну позицію і виступають в якості незалежних, безпартійних дослідників. Хоча всі вони (або майже всі) добре розуміють, що жити в суспільстві і бути незалежним від суспільства не можна. Проте, «незалежні» і «незаангажовані» вчені вільно чи мимоволі висловлюють інтереси, погляди, забобони, омани і прозоріння тих чи інших верств суспільства [11, с. 208-209].

Очевидно також, що наукова інтерпретація історичних фактів, явищ і процесів неминує пов'язана з тим чи іншим ідеологічним, політичним, індивідуальним забарвленням і відображає не тільки абстрактні, теоретичні уявлення людини про себе і навколишній світ, а й його особистий життєвий досвід, помножений на практичні реалії, думки його сучасників і предків.

Разом з тим, необхідно підкреслити і те, що інтерпретація багато в чому і істотно відрізняється від міфологізації і тим більше від фальсифікації реальної історії, які, в свою чергу, треба розглядати так само, як неминує і невід'ємні різновиди всякого історичного дискурсу. І пов'язано це, не в останню чергу, з тим, що в історії людства (і особливо в епоху глобалізації) ідеологічні, інформаційні війни між різними партіями, етносами та державами стають різноманітними, інтенсивнішими та невідворотними. Тому сьогодні можна говорити про те, що ми спостерігаємо в умовах кризи, триумф міфу над розумом і торжество фальсифікацій над здоровим глуздом і науковою інтерпретацією вітчизняної та всесвітньої історії [2].

Міфи, як постійний продукт появи, розвитку та накопичення знання, врастають у нарацію, впливаючи на її цінність з погляду співставлення із джерелами. Можемо стверджувати, що історіографія є постійним творенням таких міфів і водночас їх усуванням зі своїх наративних засобів.

Поняття міфу є надзвичайно широким у різноманітних міркуваннях про людські знання і науку. Вірогідно з цієї причини кількість теоретичних досліджень стосовно міфів настільки велика, наскільки незліченною є кількість визначень чи окреслень поняття міфу. Л. Мосіонжик у дослідженні «Технологія історичного міфу» [9] виділяє тридцять характеристик міфу. Це дає можливість вказати на певні риси, що їх поєднують. З-поміж цих рис головним видається те, що міф вважають певною, передусім, свідомісною цілісністю, а також, імовірно, й наративною, що містить у собі специфічний спосіб мислення (з догматичними рисами), і що є певним способом розуміння світу. Іншими словами, це певне наділене сакральними рисами (а відтак «знерухомлене», неперифіковане) знання про світ, що пронизує людську культуру.

Е. Касіер [6, с. 60] протиставляє це знання (чи такого роду свідомість) науковому знанню чи науці, приписуючи міфу чи міфічному мисленню (як Е. Мелетінський [11, с. 208]) специфічну логіку, що дозволяє відображати дійсність у символічний спосіб, і такий, що користується метафорами, і до якого не застосовується наукова прискіпливість.

Натомість М. Еліаде та С. Філіпович [1] не виділяють значних розбіжностей між міфом та наукою (чи теорією), хоч і не розписують детально спільне при їх співставленні. Міф є невід'ємний від науки так само, як невід'ємний від культури і людського мислення.

Також варто підкреслити те, що міф є сакралізованим, знерухомленим знанням, що не піддається критиці та у певний спосіб віддзеркалює дійсність (у розумінні тих, хто посилається на міфи). Тому ми не вважаємо, що існує прірва між міфом та наукою, натомість бачимо цю справу значно складнішою. Міф може бути водночас чимось протилежним до науки (знання, здобутого внаслідок застосування наукових методів, тобто методів, визнаних у конкретний період науковими), а також чимось, що функціонує (принаймні, тимчасово) у науковій сфері [2, с. 205].

Міфами ми вважаємо висловлювання, котрі щось повідомляють нам про світ і при цьому здобуті стихійно чи завдяки діям суспільних та політичних сил статус фактографічних або символічних істин – неперифікованих, «знерухомлених» і більш чи менш сакралізованих. Нескладно помітити, що тут маємо справу із поняттям традиційного типу, що його зміст можна розкрити лише за допомогою концепції осі. При цьому на одному полюсі цієї осі розташуємо наукові твердження про світ, тобто твердження, що з'явилися внаслідок використання наукових методів і визнані наукою (спільною вчених) за істинні. Натомість на другому полюсі опиняться твердження або сукупність тверджень, що подають образ дійсності, більш чи менш (наприкінці осі – ясна річ, більше) викривлений стосовно того, що в цей момент і пропонує наука. Простіше кажучи, міфи в такому розумінні становлять еквівалент містифікованою знання, перетвореного більшою чи меншою мірою на догму.

В науці функціонують постійні, невід'ємні від неї самої процеси міфологізації і фактографічних тверджень, і теорій. Тому міфи є водночас і наративною цілістю, і процесом.

Ми схилиємося до епістемологічної характеристики міфу, як результату пізнавальної діяльності людей, представленої в позачасових і позাপросторових вимірах і перетвореної на невід'ємний елемент мислення, культури й соціальної активності членів певної спільноти чи спільнот. Чи не найкраще означення міфу й міфологічного мислення подав відомий польський історик Є. Топольський, який окреслив їх як «знання, що більшою або меншою

мірою перетворені на догму» [5, с. 25]. Йому ж належить оригінальна класифікація поширених в історіографії міфів на чотири групи: етнологічні, прогностичні, історіографічні та фундаментальні міфи.

Останні (фундаментальні) міфи глибоко закорінені у свідомості більшості людей, як пізнавальні конструкції, сформовані у відповідний час і у відповідних умовах.

Істориків цікавлять (чи мають цікавити) усі ці різновиди міфів. Міфи першого та другого різновидів вони трактують як елементи об'єкта дослідження. Тому вони досліджують, наприклад, міфологію династії Меровінгів, аби повніше та краще описати і пояснити історію середньовічної Франції. Подібним чином реконструюють політичні ідеології, що часто містять суттєві елементи міфу та утопії, аби зрозуміти дії людей чи спільнот. Міфи третього та четвертого різновидів мають інший характер, їх визначення необхідне, щоб зрозуміти «виробництво» історичної нарації та оцінити її, незалежно від того, ґрунтується вона на класичній концепції істини чи на якійсь некласичній версії.

Є. Топольський відзначав, що для третього та четвертого різновидів «з'являються через два основні процеси. Перший – це потрапляння до історичної нарації відомостей, що не підтверджуються надійними джерелами (а також невірне використання інформації з джерел). Другий – властивість людського мислення, що полягає в небажанні піддавати власні настанови перевірці, а це призводить до «знерухомлення» більших чи менших нарративних цілостей, або ж їх догматизації (міфологізації). Це стосується і фактографічних, і теоретичних тверджень» [3, с. 32].

Висновки. Отже, міфи, будучи проявами вкорінених способів розуміння світу, наявні у свідомості істориків, а відтак функціонують в теоретико-ідеологічному шарі історичної нарації. Тому вони впливають на те, що історик вміщує у логічно-граматичному шарі (який інформує про минуле), а також на те, яке переконування він застосовує.

З вищесказаного випливає два висновкові положення. По-перше, між міфом і стереотипом існує безпосередній зв'язок – міф є результатом пізнавальної діяльності (в різних її формах), а стереотип – її закріпленням у догматичних і малорухливих вербальних і невербальних структурах свідомості. Руйнування міфу є водночас творенням нового стереотипу і навпаки. По-друге, і міф, і стереотип відіграють як позитивну, так і негативну роль в людській життєдіяльності, і уникнути цієї дихотомії ніяк не вдасться, насамперед, через епістемологічні обмеження людської свідомості. Тому завдання вчених полягає не тільки у постійному руйнуванні міфів, котрі не відповідають новій епістемологічній ситуації, але також чіткому усвідомленні минулості «історичного» характеру нових здобутих знань, що невдовзі перетворяться на міф.

Список використаних джерел

1. S. Filipowicz, *Mit i spektakl władzy*. – Warszawa, 1988.
2. Topolski J. *Jak się pisze i rozumie historię. Tajemnice narracji historycznej*. – Warszawa, 1996. – 400 s.
3. Єфіменко Г. Невмирущі міфологеми радянської історіографії (на прикладі відносин між УСРР та РСФРР в 1917-1923 рр.). *Світло й тіні українського радянського історіописання: Матеріали міжнародної наукової конференції (Київ, Україна, 22–23 травня 2013 р.)* / за ред. В.А. Смолія. – К.: Інститут історії України НАН України, 2015. – С. 31-42.
4. Зашкільняк Л. Історичні міфи і стереотипи як складова суспільної свідомості та соціальної практики // *Історичні міфи і стереотипи та міжнаціональні відносини в сучасній Україні* / за редакцією Л. Зашкільняка. Львів, 2009. С. 7–35;
5. Зашкільняк Л. Радянські історичні міфи в сучасній українській історіографії: «старе вино в нових міхах». *Світло й тіні українського радянського історіописання: Матеріали міжнародної наукової конференції (Київ, Україна, 22–23 травня 2013 р.)* / за ред. В.А. Смолія. – К.: Інститут історії України НАН України, 2015. – С. 17-30
6. Кассирер Э. *Техника современных политических мифов* // *Вестник МГУ. Сер. 7, Философия*, 1990. – № 2. – С. 60
7. Мелетинский Е.М. *Миф и двадцатый век* // *Избранные статьи. Воспоминания*. – Москва, 1988. – с. 421
8. *Мифы и мифология в современной России* / Под ред. К. Аймермахера, Ф. Бомсдорфа, Г. Бордюгова. – Москва: АИРО-XX, 2000. – с. 29-30.
9. Мосионжик Л. А. *Технология исторического мифа* – Санкт-Петербург: Нестор-История, 2012. – 404 с.
10. Савельева М.Ю. *Лекции по мифологии культуры*. Киев, 2003. С. 67–68.
11. Топольський Є. *Як ми пишемо і розуміємо історію. Таємниці історичної нарації*. – Київ: «К.І.С.», 2012. – 400 с.
12. Хачатурян В.М. «Вторая жизнь» архаики: архаизирующие тенденции в цивилизационном процессе». – Москва: Academia, 2009. – 280 с.
13. Шнейдер Л.Б. *Профессиональная идентичность*. – Москва, 2000. – 400 с.

СТАНОВЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ

Гришко Іванна Василівна, здобувач вищої освіти

**Ворон О.П., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет**

Закономірним результатом розпаду феодальних відносин у Франції стало формування абсолютизму, в якому була зацікавлена впливова частина французького суспільства XVI-XVII ст. В зв'язку з погіршенням економічного

ЗМІСТ
Молодий педагог

Андрощук І.В., Тимошук О.С., Шевчук О.А. СУЧАСНИЙ СТАН ВИВЧЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ БІЗПЕКИ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	ВИЩОЇ 4
Баланович Т. В., Галатюк Ю. М. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	5
Бачинська Л. П., Колупаєва Т. Є. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ НУШ.....	7
Берега О. Р., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ ТА ДИЗАЙНУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ.....	8
Бідюк А. С., Галатюк М. Ю, Проектування маркетингового плану діяльності навчального закладу: теоретичний аспект.....	9
Богданець І. О., Павелків О. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ЗАДАЧІ МЕТОДОМ КООРДИНАТ.....	10
Божук М. Р., Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	12
Боровець Г.В., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ ДО ОЛІМПІАДИ З ІКТ В СЕРЕДОВИЩІ ТАБЛИЧНОГО РЕДАКТОРА.....	14
Бортник Л. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	15
Бублей Л. М., Соичук Р. Л. СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТЬ «КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ» ТА «РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ».....	17
Бурчак К. І., Руденко В. М. ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ.....	18
Ваколюк А. М. СУЧАСНІ НАПРЯМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	19
Ващенко Л. В., Боровець О.В. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПОЗАУРОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	20
Вишомірський Д. І., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВОГО НАВЧАННЯ.....	22
Власюк П. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНО-ТРУДОВИХ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ОСВІТНІХ КВЕСТІВ.....	24
Власюк Т. Г., Грицай Н.Б. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ.....	26
Волкова Я.С., Лупаренко С.Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	28
Габрук К. М., Козлюк О.А. ГОСПОДАРСЬКО-ПОБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	30
Гаврилюк О. О., Горопаха Н. М. НАСТУПНІСТЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ.....	31
Галатюк Т.Ю. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗНАННЯ У КОНТЕКСТІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	33
Генсіцька-Антонюк Н. О., Антонюк М. С. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ GRAN1 ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ.....	35
Гілянчук В. В., Шадюк О. І. ПОНЯТТЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ, ЗАСОБИ ЇЇ ОПТИМІЗАЦІЇ НА ЗАНЯТТІ.....	37
Голошук В. П. Баліка Л. М. ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	38

Гордійчук А. С., Руденко Н.М. ЗМІСТ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННСВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ З РАННІМ ДИТЯЧИМ АУТИЗМОМ.....	39
Гречун І. П., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
Гриневиц О. О., Гринькова Н. М. ГРОМАДЯНСЬКА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	43
Давидюк Т. В., Козлюк О. А. ІГРИ-ГОЛОВОЛОМКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ І НАВИЧОК РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	44
Давидюк І. А. Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	46
Данчук О.І., Павлюк Т.О. ДІАГНОСТИКА ТА РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ГІПЕРАКТИВНИХ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	48
Димарчук Л. В., Горопаха Н.М. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	50
Дідушок В. О., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ СЛУЖБОВИХ ЧАСТИН МОВИ.....	52
Дутчак Т. І., Руденко Н. М. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У РОБОТІ З ДІТЬМИ У СФЕРІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ.....	54
Жигадло Л. М., Стельмашук Ж. Г. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....	55
Жинський М. А., Стельмашук Ж. Г. ТАБІР ЯК ФОРМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ У «ПЛАСТІ».....	56
Зінькова О. П. Чередняк Ю. М. НЕУСПІШНІСТЬ УЧНІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	57
Заєць А. С., Галатюк Ю.М. РЕАЛІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ФРОНТАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ.....	58
Зайченко С. В., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ВІРТУАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ МОДУЛЯ «КОМП'ЮТЕРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ».....	60
Івашко А. М. К. Д. УШИНСЬКИЙ ПРО ПІДГОТОВКУ ВЧИТЕЛЯ.....	61
Ігнатюк Т. В., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМА У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	63
Кардаш Н. О., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
Кисорець О. О., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНИХ ВМІНЬ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ПРИ ВИВЧЕННІ НАВЧАЛЬНОГО МОДУЛЯ «КРЕСЛЕННЯ» ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	66
Кіндрат П. В. Адаптація системи вищої освіти до розвитку потреб в ІТ-сфері.....	68
Ковальова Т. Ю., Глінчук Ю. О. ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРА НА ЗДОРОВ'Я ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ.....	69
Кавальчук О. В., Гудовсек О. А. ДЕФІНІЦІЯ ПОНЯТТЯ «ПОЧАТКОВА ШКОЛА СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ».....	71
Ковальчук І. В., Сілков В. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	72
Козік О. Я. ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ «МЕТОД НАВЧАННЯ» У ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	74
Козік Т. І., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ОПИСОВОГО ТИПУ.....	76
Корень В. С., Сингаївський Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ ПРОЕКТУВАННЯ.....	78
Корнійчук І. С., Козлюк О.А. ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДОШКІЛЬНИКІВ У СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО.....	79
Коханевич А. В., Косарева Г. М. ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННСВОГО СПІЛКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ ДИНАМІЧНОЮ ФОРМОЮ АФАЗІЇ.....	80
Кошлата М. А., Косарева О.І. СТАТЄВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ФАКТОР НАБУТТЯ СТАТЄВО-РОЛЬОВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	82
Крот І. А., Козлюк О. А. ЄДНІСТЬ ЗУСИЛЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА СІМ'Ї У ВАЛЕОЛОГІЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	84

Лаврушина Н. М., Лупаренко С. Є. ОХОРОНА МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ (1920-1930-ті рр.).....	85
Левчук О. О., Грицай Н.Б. Формування здоров'язбережувальної компетентності учнів на уроках біології.....	87
Левчук І. О., Козлюк О. А. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У СПІЛКУВАННІ З ВИХОВАТЕЛЕМ.....	88
Легка І. П., Пуйова В. В. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	89
Лопачук Т. А., Козлюк О. А. МУЗИЧНІ ЗАНЯТТЯ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	91
Лук'янчук О. П., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКОРИСТАННЯ МИСТЕЦТВА ЖИВОПИСУ В НАВЧАННІ МАЛЮВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	92
Волкова Я. С., Лупаренко С. Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	94
Маларчук Р. В., Грицай Н. Б. ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУПОВОЇ РОБОТИ УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В 6 КЛАСІ.....	96
Мариніна І. В., Яковишина Т. В. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	97
Мартинюк В. П., Фещук Ю.В. ТВОРЧІ ЗДІБНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ ТА ЇХ РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» (МОДУЛЬ «КРЕСЛЕННЯ») З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ.....	99
Матвійчук І. В., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	101
Меліхова В. С., Стельмашук Ж. Г. ТРЕНІНГ ЯК ФОРМА ВИХОВНОЇ РОБОТИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	103
Мельничук І. І., Гудовсек О. А. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ГУМАНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЛІТЕРАТУРИ.....	104
Миколаюк М. М., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ МОНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	106
Михальчук Ю. П., Грицай Н.Б. Розвиток творчих здібностей школярів НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ у 8 класі.....	107
Kateryna Molchanets, Iryna Perishko. USING TESTS AS A FORM OF READING CONTROL.....	108
Нагорна Д. В., Стельмашук Ж. Г. ПСИХОЛОГІЧНИЙ СЕМІНАР У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	109
Негода А. В., Колупаєва Т. Є. ПРОВІДНІ ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	110
Онищук С. В., Грицай Н.Б. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ У 8 КЛАСІ.....	111
Онищук В., Сингаївський Д.В. ВМІННЯ ОРГАНІЗОВУВАТИ БЕЗПЕЧНЕ ЖИТТЄВЕ СЕРЕДОВИЩЕ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЙОГО РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	112
Островська Г. Г., Пустовіт Г. П. ТУРИСТСЬКО-КРАСЗНАВЧИЙ НАПРЯМ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	114
Павлюк І. В., Пустовіт Г. П. МЕТОДИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ З УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	115
Панасюк К. А., Степанова О. І. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ТВОРЧОГО РОЗПОВІДАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	116
Папковская Е. Л., Рублевская Е.А. ОБУЧЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА АППЛИКАЦИИ СОЛОМКОЙ.....	118
Парфенюк І. Ю., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ ОЦІННО-ЕТИЧНИХ СУДЖЕНЬ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ.....	119
Пасічник Ю. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ.....	121
Пастушок А. В., Грицай Н.Б. Кімнатні рослини як засіб навчання біології в 6 класі.....	123
Петрик М. А., Гринькова Н. М. ПРИРОДА ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	124
Петришина Н. В., Козлюк О. І, ДИДАКТИЧНІ ІГРИ З LEGO ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	126

Пастух К. О., Шадюк О. І. РОЛЬ ІГОР У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ.....	128
Поліщук І. В., Петренко О. Б. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНА СПАДЩИНА Т. Д. ДЕМ'ЯНЮК.....	129
Поліщук О. П. Павелків Р. В. Роль і значення позакласної роботи в загальній системі навчання та виховання молодших школярів.....	131
Прозапас І. Р., Шадюк О. ЗНАЧЕННЯ ТЕАТРУ В НАВЧАННІ І ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	132
Романчук Л. Ю., Гринькова Н. М. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЯК СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	134
Романюк О. П., Глінчук Ю.О. КОМП'ЮТЕРНА ЗАЛЕЖНІСТЬ.....	136
Романюк Ю. А., Дичківська І.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТ З ДІТЬМИ РАНЬОГО ВІКУ.....	137
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	138
Савостьянова В. М., Козлюк О. А. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ УЯВЛЕНЬ ПРО ПРОФЕСІЇ ДОРΟΣЛИХ.....	140
Салука Н. М., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	141
Сомчинська К.П., Колупаєва Т.Є. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ ю.....	142
Срібнюк А. В., Сойчук Р.Л. ХАРАКТЕРИСТИКА ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	144
Стачинська О. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ СПІЛКУВАННЯ.....	145
Сюрвасева К.С., Горопаха Н. М. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ЯК ОСНОВА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	147
Твердохліб Р. В., Янцур М. С. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	149
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	151
Oleksandr Tymoschuk, Yuliia Lea. PROBLEMS OF PROFESSIONAL AND PRACTICAL TRAINING OF FUTURE ENGINEERS-EDUCATORS.....	153
Ткачук І.В., Колупаєва Т.Є. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМИ.....	154
Черняк Л. Л., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ КАРТИНИ.....	155
Чорна О. Ю., Сойчук Р. Л. НАЦІОНАЛЬНІ ЦІННОСТІ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ТА НАЦІЇ.....	157
Shabat M., Perishko I., ASSESSMENT, EVALUATION AND FEEDBACK IN ELEMENTARY SCHOOLS.....	158
Шандрук І. І., Пустовіт Г. П. ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	159
Шапірко В. В., Шадюк О. І. ПРОБЛЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАСТУПНОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ.....	160
Швець І. М., Сойчук Р. Л. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ.....	162
Шулевська Н. В., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	163
Яворська А. В., Колупаєва Т.Є. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В ДАНІЇ.....	164
Якимчук А. Я., Колупаєва Т.Є. НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД У ПОЧАТКОВІЙ ЗАГАЛЬНІЙ ОСВІТІ.....	165
Якобчук А. В., Янцур М. С. ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	168
Ялс А. В., Глінчук Ю. О., ШКІДЛИВИЙ ВПЛИВ НА ОПОРНО-РУХОВИЙ АПАРАТ ПРИ РОБОТІ З ПЕРСОНАЛЬНИМ КОМП'ЮТЕРОМ.....	170
Ярошук Я. С., Колупаєва Т. Є. СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ СИСТЕМ ФІНЛЯНДІЇ ТА УКРАЇНИ.....	171

Ячменник Р.О., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	172
Євтушок Б. А., Петренко О. Б. ЗАСТОСУВАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ ЯК ЗАСОБУ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПРИ РОБОТІ ЗІ СТРАХАМИ У ДІТЕЙ.....	173
Магухно Є. В., Боречук І. О. Психологія зображення в системі самопрезентації особистості.....	174
Микитюк В.М., Шевчук О.А. ВИКОРИСТАННЯ СТУДЕНТАМИ ВНЗ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПОКРАЩЕННЯ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ.....	176
Шовкова О.Д., Пасічник І.Д. ОСОБЛИВОСТІ ІЛЮЗІЇ МИСЛЕННЯ У КОГНІТИВНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	179
Антонюк О., Рудь О. ВИДОВИЙ СКЛАД ПРЕДСТАВНИКІВ РОДИНИ КОРОПОВІ РІЧКИ ГОРИНЬ ТА ЇХ ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА МОНОГЕНОЇДОЗИ.....	181
Біль О. І., Присяжнюк І. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ВИМИРАННЯ ОРГАНІЗМІВ У ПОПУЛЯЦІЯХ.....	183
Денисюк Н. В. РІНОРНУТА У СКВЕРАХ М. РІВНЕ.....	184
Довгун І. В., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ ЧИСЛОВИХ І ФУНКЦІОНАЛЬНИХ РЯДІВ.....	186
Зубкович І. В., Лико С.М., ГЕОЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА СТАНУ ВОДОЗБОРУ ОЗЕРА МИЛЯЦЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ) ЗА ДАНИМИ ДЗЗ.....	187
Качковська К. А., Демчик С. П. ІНТЕГРАЛЬНІ ЛИШКИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ОБЧИСЛЕННЯ ІНТЕГРАЛІВ.....	189
Коклюк Ю. С., Ойцось Л. В. ТЮЛЬПАН ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ ВЕСНЯНИХ ЕФЕМЕРОЇДІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ.....	191
Луковець В. А., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ФУР'Є.....	191
Мельничук Н. Я., Толочик І. Л. ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧУВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193
Миронюк Н. Б., Шевчук О. А. ВПЛИВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН РІЧКОВОЇ СИСТЕМИ БОРКОВА.....	196
Нестерчук М. О. ПОЛІТИКА ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	199
Попач О. С., Демчик С. П. ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ ФУНКЦІЙ В ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧАХ.....	200
Попач Я. Г., Середюк С. В., Демчик С. П. ПРО ВАЖЛИВІСТЬ КУРСУ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» І ЙОГО ВИКЛАДАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СОЦІОЛОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	201
Войтович В. І., Омельчук Л.Л. РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ "ІНФОРМАТИЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ".....	204
Луцюк О. П. Сучасні підходи забезпечення інформаційної безпеки бездротових мереж.....	205
Назарук М. В. Моделювання системи професійного спрямування особи.....	206
Остапчук У. В., Павлова Н. С. ОГЛЯД ІНТЕРНЕТ-СЕРВІСІВ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ.....	207
Прокопчук Т. Г., Войтович І.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ІНТЕРНЕТІ.....	209
Биков О. В., Северова О. В. ПОНЯТТЯ МІФУ В ІСТОРИЧНІЙ НАРАЦІЇ.....	211
Грішко І. В., Ворон О.П. СТАНОВЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ.....	213
Ланюш О. В., Півоварчук В.М. ЗАСОБИ І НАСЛІДКИ РАДЯНИЗАЦІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ: ПОЛЬСЬКИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ.....	215
Онищук Д. І., Слесаренко А. В. ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГРОШОВОГО ОБІГУ АНТИЧНИХ МІСТ-ДЕРЖАВ ПІВНІЧНОГО ПРИЧОРНОМОР'Я.....	217
Ососкало Г. Ю., Северова О.В. КАТАЛОНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ: ЗАГРОЗА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ ІСПАНІЇ.....	218
Панчук Т., Ворон О.П. ІДЕЙНА ОСНОВА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕФОРМАЦІЇ.....	220
Портюх Т. Л., Ворон О. П. УЧАСТЬ АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ РІЧАРДА І ЛЕВОВЕ СЕРЦЕ В ІІІ ХРЕСТОВОМУ ПОХОДІ.....	221
Рогожина К. О., Добровичинська В. А. УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ В ОБЛАШТУВАННІ ГЕТЬМАНСЬКИХ ПРИВАТНИХ САДИБ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІІ–ХVІІІ ст.....	223
Старжець В. І., Давидюк Р. П. ВИДАВНИЧО-ПРОПАГАНДИСТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН СЕРЕД МОЛОДІ (1944-1953 РР.).....	225

Сусяк А. М., Слесаренко А. В. ТРАКТАТ МАРКА ПОРЦІЯ КАТОНА СТАРШОГО «ПРО ЗЕМЛЕРОБСТВО» («DE AGRI CULTURA»): ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «КЛАСИЧНЕ РАБСТВО В ІТАЛІЇ».....	227
Черевко І. А., Ворон О. П. СТВОРЕННЯ АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.....	229
Артемова Ю. І., Совтис Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ЗЕМЛЯ» В РОМАНАХ У. САМЧУКА «МАРІЯ» І «НА ТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ».....	232
Yerzhykevych O. Y. EFFECTIVENESS OF USAGE PROCESS APPROACH TO TEACHING WRITING IN SECONDARY SCHOOL.....	233
Матяшук М. М., Шульжук Н. В. ТЕХНІЧНЕ ОФОРМЛЕННЯ ЯК ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПСИХОЛОГІЗМУ У РОМАНІ О. ТУРЯНСЬКОГО «ПОЗА МЕЖАМИ БОЛЮ»	235
Мудрик І. Г., Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF VOCABULARY LEARNING STRATEGIES IN PRIMARY SCHOOL.....	236
Недбайло І. В. Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF SCANNING AND SKIMMING IN SECONDARY SCHOOL.....	238
Ткачук М. М. СПЕЦИФІКА СИНТАКСИЧНОЇ БУДОВИ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНОГО ДИСКУРСУ АКАДЕМІКА ШУЛЬЖУКА.....	239
Боюка Н. А., Присяжнюк І. М. РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ З КУРСУ АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ В РАМКАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	242
Вальд Б., Виткалов С. В. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЧОЇ СФЕРИ РІВНЕНЩИНИ.....	243
Галушко Я. А. БАРВИСТИЙ ДИВОСВІТ КАЗКОВИХ ОБРАЗІВ МАРІЇ ПРИЙМАЧЕНКО.....	244
Гармадій О. С., Тюска В. Б. СУЧАСНА МУЗЕЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	246
Демків А. Р., Якимчук С. Н. ФОЛЬКЛОР ЯК ДОМІНАНТА ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КОМПОЗИТОРА МИКОЛИ КОЛЕССИ У КОНТЕКСТІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	249
Король О. П., Костюк Л. К. МИКОЛА ЛЕОНТОВИЧ – ТВОРЕЦЬ ВСЕСВІТНЬО ВІДОМОЇ ПІСНІ «ЩЕДРИК»: РЕАЛІЇ ТА ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	250
Кухарська Я. А., Виткалов В.Г. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ СФЕРИ ДОЗВІЛЛЯ У КОЛЕДЖІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ.....	252
Лось М., Кучина Н.І. МОЛОДІЖНЕ ДОЗВІЛЛЯ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	253
Ляшенко М.В., Тюска В.Б. КВЕСТ КІМНАТИ ЯК НОВИЙ ВИД РОЗВАГ.....	254
Панасюк А. С., Шеретюк Р. М. ДО ПИТАННЯ ІДЕЙНИХ ЗАСАД МИСТЕЦТВА ПОСТМОДЕРНІЗМУ.....	255
Перетяцько І. С. Шеретюк Р. М. ТВОРЧИСТЬ АНТОНІО ГАУДІ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА.....	256
Прокопчук В. І. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МУЗИЧНОГО КРАСЗНАВСТВА В УКРАЇНІ.....	258
Симонович І. О., Костюк Л. К. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	259
Угрин С. Й., Тюска В. Б. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ПРОЦЕСИ СТАРОСАМБІРЩИНИ У ХХ ст.....	260
Усик О. С., Костюк Л. К. НАРОДНИЙ ОДЯГ У СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.....	262
Целінська Г. С., Костюк Л. К. ХУДОЖНЬО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО АВАНГАРДУ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	263
Шкарадюк О., Кучина Н.І. ГРА ЯК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРИ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	265
Яремчук Д.Г., Шеретюк Р. М. КОНЦЕПТ «ВРАЖЕННЯ» ТА ЙОГО РОЛЬ В МИСТЕЦТВІ ІМПРЕСІОНІЗМУ.....	266